

* pintaire m. l. qui p.
non pintes.

δ | Estampar

pintrar v. tr. Revestir (qualcom)
d'una capa de color. Pintrar les
portes d'una casa, els ferros d'una
reixa. Pintrar de blau | Pintrar-se
(la cara), posar-se colorat. δ || Re-
presentar (qualcom) en una su-
perfície per mitjà de colors. Pin-
trar un paisatge. | Per est. dar i-
matge dels objectes es pinta a
la retina # | fig. No és tan boig